

Oponentský posudek bakalářské diplomové práce Zuzany Štěpančíkové

„Jacques Offenbach- Hoffmanovy povídky”

V první části studentka rozebírá původní povídky, Hoffmanovu osobnost a jejich souvislost s libretem. Následuje krátký text o Freudově eseji „Něco tísnivého”, v níž autorka popisuje souvislosti tvorbou E.T.A. Hoffmana. Především je shledává v „neklidu z čehosi, co nejde pochopit rozumem” - především pak nejistotu mezi snem a realitou, jež pro ni tvoří jedno z východisek pro uchopení tématu. V další kapitole je doložen popis libreta, a rozbor inscenací (především Trosterova realizace r. 1935 v Bratislavě). Z textu je patrné, že si studentka téma důkladně nastudovala. Text je velmi dobře strukturovaný a formulovaný.

Následuje obhajoba vlastního scénografického zpracování opery. Koncepce je jasně vysvětlena a považuji ji za zcela legitimní a promyšlenou. Scénografický projekt psanou koncepci v podstatě naplňuje. Psaná forma nicméně slibuje víc, než je možné vidět na návrzích. Částečně to může být zapříčiněno způsobem prezentace, který působí poměrně staticky a toporně. Přestože základní dispozice prostoru a atmosféra je v návrzích patrná, bylo by možné zpracovat je progresivněji a dynamičtěji. Rozdíl mezi „realistickým” barem a sureálním světem by mohl být kontrastnější. Myslím, že scénografická pointa, za kterou považuji prostupování předního a zadního plánu, by vyzněla lépe. Když budu konkrétní- z návrhu mi není zcela jasné, jakým způsobem je Tizianova Venuše v baru zavěšena- působí totiž na návrhu jaksi snově levitující, ačkoli bar by měl podle autorky být realistický (což do koncepce dobře zapadá). Pokud však již bar působí trochu surrealisticky, nevyzní prostoupení se sureálním světem, který se prolne z hloubky druhého plánu.

Další věc, která není z obrazové dokumentace zcela jasná, je konstrukční a technologické řešení několikametrových subtilních zrcadlových ploch. I když je to možné, z praxe vím, že je více možností, ale žádná není jednoduchá. Myslím, že z tohoto důvodu by se o tomto problému měla autorka více rozepsat.

Přes veškeré výtky považuji bakalářskou práci Zuzany Štěpančíkové za nadprůměrnou a doporučuji ji k obhajobě.